

Centre Parroquial d'Ordal

Subirats

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: c.Isidre Solsona, 12

Coordenades:

Latitud: 41.39728
Longitud: 1.85101
UTM Est (X): 403950
UTM Nord (Y): 4583497

Classificació

Número de fitxa 08273 - 238
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1899
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Parròquia de Sant Esteve d'Ordal. c.Isidre Solsona, 12
Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez
Data de registre de la fitxa: ds., 28/10/2006 - 02:00

Descripció

L'edifici presenta una façana d'estètica i materials moderns poc destacada des del punt de vista patrimonial. La part d'interès des del punt de vista arquitectònic és l'interior de dos pisos on la fàbrica és de maó. Un vestíbul principal porta al pis inferior i una escala feta en una de les parets laterals dóna al pis superior.

Aquest s'estructura en un espai central amb dos galeries laterals disposades simètricament. La volta catalana cobreix la part central, que recolza sobre parets de maó aguantades per dos arcs de mig punt a cada banda, que són els que separen l'espai central de les galeries. Les dues parelles d'arcs es disposen de manera paral·lela i destaca a l'intradós una línia de maons disposats per la part plana vista que formen un arc interior decoratiu. On els arcs completen la semicircumferència deixen d'estar col·locats per la part plana vista per passar a formar pilastres composades per quatre pilars de maons, que arriben fins al primer pis.

Les galeries de les bandes aguanten el seu sostre igualment amb dos arcs de mig punt més petits que recolzen perpendicularment sobre els espais de paret entre arcs (arcs comentats anteriorment). En una de les galeries, tenen l'ajuda de dos elements formats per quatre línies de maons disposats paral·lels als arcs que estan encaixats a les dues parets principals de l'espai, a manera d'interèix; a l'altre aquests elements són substituïts per bigues de fusta que realitzen la mateixa funció. Un escenari d'obra dóna lloc a una porta que connecta amb un carrer diferent (c. Mossèn Isidre Solsona) al de l'entrada principal (c. del Parc). Del segon pis cal destacar una gran claraboia per l'entrada de la llum natural.

El pis inferior té la mateixa composició que el superior pel que fa a la divisió dels espais, però l'espai central no està fet amb volta catalana i els arcs laterals no són de mig punt sinó rebaixats. Aquests arcs defineixen la volta catalana a les dues galeries, que segueixen un sentit perpendicular en referència a les del primer pis. Les parets laterals són de pedra, que ha estat lligada amb ciment en època moderna.

Observacions:

Aquest edifici ha tingut diferents noms al llarg de la seva història: Centre Catòlic, Centre Parroquial, Casal de la Joventut, Escola Dominical i Social...

Història

Hi ha una sola constància dels orígens d'aquest edifici, és l'elenc del començament de la construcció, el 31 de juliol de 1899. L'aportació que Mn. Isidre Solsona rep del P. Miquel Piera, pvre., pel començament de les obres del Casal de la Joventut és de cent duros. El terreny fou cedit per la Casa Rialt, propietat del Sr. Joan Romagosa d'Esparreguera. El pati adjacent fou cedit per Aurèlia Parellada i Gabriel Aixelà. El 28 d'octubre de 1901 es van començar unes obres en el local de la joventut perquè pogués fer interinament d'església, que s'acaben el 8 de març de 1902, amb una despesa total de 440 duros i 4 ptes. Durant vint-i-vuit anys el Centre es fa servir d'església. No obstant això, no ha estat pas l'única funció d'aquest edifici. La Secció d'Associacionisme del Govern de la província de Barcelona durant la República espanyola, exigí a la parròquia la confecció d'un reglament basant-se en la Llei d'associacions de l'any 1887. Entre el articles d'aquest reglament es pot llegir:

"Art. 1. Se constituye en esta localidad una asociación con el nombre de - Casal Parroquial- con el objeto de trabajar para la civilización de todas las clases sociales, mediante el fomento de la cultura, en todos sus aspectos, según las normas de la yglesia Católica. Art. 2. Para lograr este objetivo creará cuantas secciones estime necesarias, y en especial de catecismo, conferencias, círculos de estudios, música, teatro, sport, fejojismo, como también escuela para niños y adultos de ambos sexos, biblioteca, sindicatos, mutualidades...".

Un cop en Centre es deixa de fer servir per celebrar actes de culte, es reobrí per respondre a les funcions recreatives, culturals i d'esplai. Era el 22 de juliol de l'any 1928, quan s'inaugurà solemnement amb una "Estupenda funció recreativa". Raventós (1968). Obrí l'acte el secretari de la "Joventut Catòlica", en Joan Ros, poeta del poble. Les activitats més destacades del centre eren les vetllades musicals i teatrals. Es va crear un "Reglamento de la Sección teatral del Centro Parroquial de San Estebán de Ordal". Des de 1928 fins al 1960, el Centre va viure una època d'esplendor. Diumenges i festius es representaven obres teatrals i s'organitzaven moltes activitats per la gent del poble. En els seus inicis, el teatre fou el motor principal del local, cosa que despertà l'interès per mitjans informatius com La Vanguardia (18/12/1932). Les obres eren

ben variades. El director, normalment era el mossèn del poble (Mn. Fortià, Mn. Rogell, el Sr. Camins). Es devien representar moltes obres, ja que a l'arxiu parroquial hi ha guardades gairebé 200 obres. En aquella època, no podien fer la mateixa obra representada per nois i noies juntes. Per això feren dos grups separats pel sexe. Als anys 50 ja es representaven obres mixtes. L'any 1964 Mn. Josep decidí reformar-lo per fer-hi altres activitats lúdiques i deixà el teatre perquè es fes a l'Ateneu. Aquest any es feren obres al Centre. Al final dels anys 70 els joves del poble utilitzaven el local com a joc de reunió. Des d'aleshores, amb més o menys continuïtat, el Centre ha estat la seu de diferents esplais. Actualment continua tenint l'ús d'esplai, a més de ser local d'assaig de caramelles, magatzem per guardar el bestiar de la festa major, lloc d'assaig de grallers i timbalers, i aules per fer activitats extraescolars.

Bibliografia

RAVENTÓS, Josep, pvre. (1968): "100 anys d'una petita comunitat parroquial. Sant Esteve d'Ordal, 1867-1967". Barcelona.

RAVENTÓS, Josep, pvre. (2003): "Arrels Cristianes d'Ordal". Parròquia de Sant Esteve. Vilafranca del Penedès.

